

DÉLSOMOGY

Függetlenségi és 48-as párti politikai lap. Megjelenik Vasárnap.

<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 korona. — Fél évre 4 korona. Negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes példány ára 20 fillér. —</p>	<p>Felelős szerkesztő: BARVÁRTH GYULA.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Igmándy-utca 60 szám. Kéziratot vissza nem adunk. — Nyilt-tér garmond sora 40 fillér. —</p>
---	---	---

Nagy harcok küszöbén.

Írta: dr. Bognár Oszkár.

A jelek szerint oly mozgalmas politikai időkre van kilátásunk, a minőket 1905-6 óta nem tapasztaltunk.

Még folyik a bankvita; az érdeklődés központjában ez áll, de már forrongásban van az egész politikai közvélemény és izgatottan várja a minden mértéket meghaladó katonai követelések sorsának eldőlését. — Nem is tekintve azt az óriási pénzt, a mit katonai célokra szán ez a kormány, az az alattomos eljárás, a mit a többség és kormánya követ, egyenesen felháborító. A választások alatt kormánypárti oldalról egy hang sem említette az óriási hadügyi követeléseket; legkevésbé mondották azt, hogy a legközelebbi jövőben meg akarják szavaztatni. — A királylyal 1906-ban kötött egyezmény szerint is csak az általános választójog alapján összeülő parlament lesz jogosítva a nemzetre katonai kiadások címén nagyobb terhet róni. És ime! Most előterjesztenek egy

költségvetést mely majdnem megközelelti az egy milliárdot.

Ki kell jelentenünk, hogy ezt a parlamentet, ezt a többséget, — melyről egy *Kossuth* Ferenc, egy *Apponyi*, egy *Justh* Gyula jelentette ki, hogy a hatalmat erőszakkal, pénzzel vérrrel tudták csak megszerezni, — tehát erkölcs-telen eszközökkel, — erkölcsileg sem tartjuk olyannak, a mely a nemzetre ilyen pénzáldozatot róhasson.

Egyáltalán a legnagyobb aggodalomra ad okot a haderőnek ily féktelen fejlesztése, ez az örült fegyverkezés, mert ez azt a feltevést erősíti meg bennünk, hogy külügyi politikánk vezetősége az eddigi békés alapot elhagyta, hódító, agresszív politikát akar folytatni. Bizonyíték erre Bosznia annexiójának fegyveres erővel, háborus készülődéssel való keresztülvitele. Most újabb bizonyítékot szolgáltat e feltevés mellett a tengerészet érthetetlen arányu fejlesztése. Nyilvánvaló, hogy az osztrák-magyar monarchiát tengeri hatalmassággá akarják fejleszteni, — Ha mindenre, de a tengerészet fejlesztésére már semmi esetre sem lehet rá fogni,

hogy az magyar érdekből történik.

Igen találóan fejtegette *Batthyány* Tivadar gróf, a delegáció albizottságának ülésén, hogyha így halad a tengerészet budgetjének emelkedése, akkor hova-tovább Magyarország nagyobb összeggel járul a tengerészet költségvetéséhez, mint a mekkorát ma az egész monarchia áldoz a tengerészetre.

Ismételten hangsúlyozzuk, hogy a tengerészet fejlesztése ily arányokban nem magyar érdek! Hiszen az egész magyar tenger alig tenyérnyi! Tán be se férne az egész kiépített flotta a fiúmei kikötőbe! Kereskedelmi tengerészetünk csecsemő korát éli. — De osztrák érdek sem. Az osztrák érdekek védelme sem követel ily áldozatot, hanem egyedül és kizárólagosan a nagy Német birodalom érdeke; már pedig az rég tisztázott dolog, hogy a magyar érdek nem teljesen azonos a hármasszövetség érdekeivel. Röviden; a német császár kívánságának tesznek eleget a haditengerészet rohamos fejlesztésével. Az pedig igazán absurd állapot, hogy azzal a szegény magyar paraszttal, az erdélyi góbéval, a tót munkás-

Az inspeksiós.

— Egy katonatorvos naplójából. —

Írta: Battyán Radó.

Rettenetes idő volt. A fergeg házmagasságnyra kavarta fel a félig meglagyott sártömeget, sivitó orkán száguldott végig az utcán. Bebekurjongatva a vékony kéménykürtökön. Majd megakadva a kályha ajtaján, minden erejével rázni kezdte. A folyosókon nagyot csattant egy nyitva felejtett ajtó. A veszett szél irgalmatlanul végigdübörgött az egész épületen.

Ismét egyedül voltam az inspektion. Orvoskollegám, kinek velem együtt kellett volna töltenie ezt a cudar éjszakát, megkért hogy bocsássam el őt, mert neki a ma esti tisztibalon okvetlenül találkoznia kell vala-

kivel. S oly szépen, olyan meghatóan tudott könyörögni, hogy nem tudtam ellentállani szavának, elbocsájtottam.

Egyedül voltam az inspektion szobában. Egyedül ebben a borzalmas időben. Katonáknál semmi sem mulatságos. Még az orvosokat is kordában tartják s itt is mint mindenben a reglame a fő. A szolgálattevő őrmester egyhangú kopogása, amint a folyosókon végigsétált, hogy hivatalos vizitjét megtehesse, — már messze döngött. Végül egészen elhalt. Künt rémesen visongatott a szélvihar. Fáztam. A kis vaskályha tüze már rég kihamvadt. Dideregve kuporogtam szolgálati ágyamon, szinte beleveszekedve a redves löszörtakarón. Távoli templomtornya egykedvűen verte el a tizenegyórát. Az egész garnison kórház mély csendbe temetkezett. Egy szörnyű csattanás, utána rémü-

letes csörömpölés. A fergeg valamely nyitva maradt ablakot tépett ki szárnyastól.

A rettenes lármára önkénytelenül talpra állottam. Ebben a percben felnyitott az inspektion szoba ajtaja s előttem állott, mint siri kísértet egy halvány emberi ábrázat. Haja szertezilálva, szeméből tüzcsovák csaptak felém. Riadtan tekintettem reá. Hogyan kerül ide civilbagázs, ebben az időben katonakórházba?

— Kit keres? — förmedtem reá morduva, adva a félelmetes noha magamban izgatott a felelmetes jövevény jelenléte.

— Bocsásson meg főorvos ur, — kezdte valamely reszketeg, siri hangon — de szeretném, ha visszaadná a csontvázamat.

E furcsa kérdés teljesen kihozott sodromból.

— A csontvázát? Miféle csontvázát?

Az összes téli cikkek mélyen leszállított áron kiárúsíttatnak.

Női confectió és szörmeárak bevásárlási áron alul!

DEUTSCH DÁVID FIA divatházában SZIGETVÁR.

sal stb. viseltetik annak a költségeit, hogy a német császár az angolok rovasára terjeszkedni akar.

A hogyan a magyar iparral pedig elbánnak, jobban mondva azt kinulázták, — arról külön fejezetet kellene írunk. *Chorin* Ferenc, a kiről pedig nem lehet mondani, hogy ellenzéki ember, a ki a legilletékesebb a kérdés megítélésére, — mint a Gyáriparosok Országos Szövetségének elnöke, — indítatva érezte magát arra, hogy a delegáció albizottságában felálljon és tiltakozzék a haditengerészet által a magyar ipar megrövidítésére célzó törekvések ellen.

Nem látunk itt más kivezető utat, mint az általános választói jog megalkulását, — minden lealkudozás és elsikkasztás nélkül — és az ez alapon összeülő parlament határozzon a nemzet további sorsáról.

Óriási parlamenti összeütközésekre vannak a jövőben kitérésaink és nem hisszük, hogy a kormánynak bármily eszközökkel is éljen, — sikerüljön a véderő költségeinek megszüntetése.

A képviselőház ülése.

Budapest február 3.

A képviselőház ülést *Návay* Lajos alelnök nyitotta meg. *Hegedüs* Károly, az állandó igazoló bizottság nevében igazolja a magyar parlamentbe küldött *negyven* horvát képviselő mandatumait.

A *bankvita* során *Palugyay* Móric Kossuth-párti szóval föl elsőnek. Az önálló vámterülethez való ragaszkodását *Apponyi* Albert gróf nyomán indokolja. A közös bankot még abban az esetben sem szabadna megtartani, ha az országra nézve jó lenne.

Elnök ekkor szünetet rendelt el. Szünet után *Holló* Lajos szólalt föl és *Tisza* István gróffal polemizál. A nemzet óhaja sohasem teljesült. — Ausztria csak a maga érdekeit védi és velünk nem törődik. A kormány politikája nem őszinte.

A Király Budapesten.

Bécs, február 4.

A király február hó 8-án Jélután 1 órakor indul el Bécsből és este 5 óra 15 perckor érkezik Budapestre. Kisérétében lesznek főhadsegédje és több udvari méltóságok. A király utazása eredetileg tegnapi volt tervbe véve, azonban ez a hideg időjárás miatt elhalasztatott.

Delegációból.

Budapest február 4.

Mayer osztrák pénzügyminiszter Budapestre érkezett, ahol tárgyalásokat folytatott az osztrák miniszterelnökkel és több delegátussal. Mint hírlik, a külügyi albizottság ülésén meginterpellálják a pénzügyminisztert aziránt, hogy miből akarja fődözni a tengerészeti kiadásokat.

A városház erkélyéről.

Szeilla és Karibdész.

Még akkor történt, mikor a szigetvári ártézi kut szabadon, harsogva ömlesztette vizét a deszkából összetakolt idomtalan torony alatt, hogy egy kedélyes társaság mulatozott egyik jöhírű szórakozó helyünkön.

Már jól az éjbe nyult az idő, midőn a társaság oszladozni kezdett. Két javíthatatlan körhely azonban csak nem mozdult az asztal mellől. A fürge poharazástól nekifüzesedett fantáziájuk sebes szárnyakon és korlátlanul száguldozott be minden időt,

minden teret, s megérintett százféle tárgyat míg aztán hogy-hogysem a görög-római rege és mondavilágban akadt meg.

— Bizony, pajtás sok szépet hagyott ránk a pogány világ — lelkesedik az egyik. Micsoda képzelő tehetsége volt akkor még embereknek, népeknek. Élettelen dolgokhoz, természeti jelenségekhez és eseményekhez száz mesét, regét, mondát tudtak fűzni... A tengerből kiemelkedik két magában álló szirt *Szeilla* és *Karibdész*, melyek körül zajong, örvénylik a tenger. Számos hajó szenved ott törést. És dehogyan keresik ennek természetes magyarázatát abban, hogy a szeles körben forgó örvény sodorja a hajókat a szirtokhoz s zuzza ott porrá őket. Nekik mese kell, nem természetes megoldás. Kitalálják hát, hogy a szirtok közt gyönyörű hangu *Szirenék* tanyáznak, akik csabító dalokkal csalják a hajókat az örvénylő vizekre, hol aztán a szirtok közt hajójuk, életük odavész. Hát nem gyönyörű ez?!

— Gyönyörű! de én úgy látom, hogy tévedsz a névben barátom. Nem *Szeilla* és *Karibdész* volt a két szirtnek a neve, hanem *Filomon* és *Baucisz*!

— Reszeg vagy pajtás! Hiszen egy öreg házaspárnak a neve az, amelyet emlegetsz, egy pár öreg emberé, akik gyengedségekben és szeretetben élték le életüket egymással.

Ezeken a neveken aztán összeakadtak s a boros ember sajátságaként nem is tudtak a görög rege és mondavilágból kiszabadulni. Az örvénylő tenger, a két halálhozó szirt és a *Szirenék* tárgyalásánál találta őket a szürkülő hajóal. A *Szeilla* és *Karibdész* meséje, rémképe forgott agyukban, nyelvükön, amint hazaindultak.

Sűrű novembervégi köd borult az utcára. Látni három lépésre sem lehetett. Az utca még néma, zajtalan. Csak az ártézi kut vizének zuhogása hallatszott mind ferősebben, amint a *Zrínyi-tér* felé haladtak barátaink.

— Hallod, hogy zúg a tenger — dün-

— ordítottam rá.

— A melyiket tegnap ideküldöttem. Megvoltam nagyon szorulva s eladtam a csontvázamat. De most szívesen visszavennem. Nem tudok elleni nélküle.

— Ide semmiféle csontvázat nem hoztak. Különbben sem vennék meg.

— A csontvázamat akarom, — szolt most már indulatosan az idegen. A csontvázamat, mert nélküle nem bírok járni. Orvos ur, hiszen láthatja, hogy tagjaim megrogynak, hogy egyetlen lépést sem tudok tenni nélküle. Ne tegyen szerencsétlenné. Ime visszahoztam a pénzt, mit érte kaptam. fillérenként koldultam össze.

Most már összekulcsolt kézzel ott térdelt előttem, szemeiből a fájdalmas megindultság könnyeket facsart s én tetőtől talpig úgy megvoltam indulva, hogy szinte vele sirtam versenyt. Ha szeméből az a lélelmetes láng nem sugárzott volna felém, még elhittem volna neki hihetetlen meséjét. Mert tényleg Angliában szokásos, hogy egyes klinikák, muzeumok, antropológiai vizsgálódásokra különösebb testalkatu emberek csontvázat még életükben megvásárolják, hogy azután haláluk után az tulajdonukba

átmenve, megvizsgálhassák azt s a tudományt vigyék, ha csak egy lépéssel is előbbre. De az a fény s a tétova tekintet, az örültség a lelkihábor világos jele volt s így nekem óvatosságot kellett bennem az idegennel, mert az örültekben nagy erő lakozik.

Nem tudtam tehát, hogy hamarjában mitévő legyek. Segélykiáltásaimra már későn érkezett volna a segedelem, mert a kórházban amugy is csak betegek lévén, mindenki aludt s az ősdi berendezésnél fogva, még csak egy csengetyű sem állott rendelkezésemre. Elgondolkoztam. Ejnye de jó lenne, ha véletlenül valahol egy emberi csontváz volna most a kórházban, mindjárt letudnám rázni az alkalmasan idegent. Csontváz. De hát honnan vegyek én ilyesmit? Hopp meg van. Ha nem is egy teljes csontváz, de egy koponya s egy pár láb-szörcsontot mintha láttam volna a házi gyógytár egyik szekrényének a tetején.

— Hát kedves barátom oszt mennyi pénzt hozott magával, — kezdtem meg a még mindig térdelő idegennel a beszélgetést.

— Oh kedves főorvos ur, nem tudtam az egész pénzt összeszerezni, csak a felét,

de hitemre fogadom, hogy amint csak módomban lesz mindjárt elhozom a hátralékot. De higgye el, hogy így csontváz nélkül egy tapodtat sem tudok tovább élni.

— Nem hozta el az egészet, az már baj kedves barátom, szoltam fontoskodva. A katonai kórház az erráris intézmény, itt mindent nagyon szigorúan kezelnek. Leltárba vesznek s csakis a teljes ellenérték visszaszolgáltatása mellett lehet arról beszélni, hogy eladott s szállított dolgokat visszaszámazzunk.

— Hát mit lehetne tenni? — kérdezte ijedten az örült.

— Hopp! Megvan! — kiáltottam örvendezve. — Majd segítünk mi a bajon. Maga ideadja azt az egészet, amelyet magával hozott s én a megfelelő csontváz részleteket érte kiszolgáltatom. Ugy fogom ezeket a részleteket pedig összeállítani, hogy azok segítségével maga továbbra is létezni tudjon s az állam, azaz a katonai kincstár se károsodjék.

— Hogyan? — szolt felvillanó örömmel a nyomorék.

— Maga azt mondta, hogy a fél egészet elhozta. Nos hát én azért kiszolgál-

nyögi a görög mesevilág szerelmese. Harsognak a habok, amint tajtékozva a szirt-hez ütődnek. Körültünk mindenütt szürkesség van: a tenger... Ugy érzem ing alattunk a hajó...

Igy bandukolnak lassan a városházig. Az omló, csobogó, zugó víz harsogása vonja őket maga felé. A sűrű, nehéz ködön át a városház sarkáról két sötét tömeget látnak szemük előtt énekelni.

— Nézd ott-ott, az a két fekete szikla tömeg: a Szevilla és Káribdiz! Ott zajong és örvénylik a tenger. Fordítsd oldalt a hajót... el-el a szirtektől! Hallod? a Szirén már énekel...

És csakugyan a zuhogó, harsogó víz felől üde, erőteljes ének hang csendül. A hang hívja, vonza a mámoros lelkeket. Ugy érzik, mintha ringó hajó vinné őket az édes hang felé, s mintha nem volna erejük ellenállni a bűbajos csábításnak, bár tudják, hogy a szirtes örvénybe veszi őket az éneklő Szirén.

Ebben a hangulatban halad a két barát a ködön át látogató sötét tömegek irányában, a dallamos csengő hang felé. Már közelértek a sötét sziklákhöz, már szinte fülükbe hangzik az ének, amikor egyszerre csak félbeszakad és vidám kedvvel egy köszöntés szól hozzájuk:

— Jó reggelt nagyságos urak! talán kis ártezi vizet parancsolnak? Éppen most töltöttem meg a kannáimat, Szívesen adok.

Vége lett egyszerre a mesevilágnak. A Szevilla és Káribdiz átváltozott a templom és a takarékpénztár épületévé, a harsogó, zugó tengerből ártezi kut lett, az éneklő Szirén pedig korán kelő cselédleánnyá vedlett, aki dalolva viszi tovább vízzel telt kannáit. A szürkület világosságra vált, a mámor eloszlott s az éj lovagjai szóltan kézzorítással válnak szét.

(i Ko)

— **Bizottsági ülés.** Olay Lajos volt orsz. gyűlési képviselőnk arekópének megfestésére kiküldött bizottság legutóbbi ülésén dr. Rusa Ernő bizottsági tag referált kiküldetésének eredményéről. Ezután a bizottság elhatározta, hogy a képet 300 koronaért *Bacskey* festőművészszel proponálja megfestetni a tanácsterembe s ezt a legközelebbi képviselő testületi ülésen terjesztik elő.

tatom a koponyáját s a lábszárcsontjait. Ezek a legfontosabb emberi csontalkatrészek s ezek segítségével élhet tovább is hivatásának. A többi rész amely amugy is felesleges, addig itt marad, amíg a határlékos összeget be nem fizetheti.

Az örült aggódó pillantásokkal tekintett felém.

— S úgy gondolja főorvos ur, hogy én így azután továbbra is tehetek, vehetek, amit akarok? Nem fogok összeroskadni az élet sulya alatt?

— Oh kedves barátom, hova gondol. Csak nem hiszi, hogy becsapom s olyan csontvázat adok vissza magának, melyet nem használhat. Katonával van dolga, már pedig a katona még szükség esetén sem eszi. Ez utóbbiakat már egészen erélyes hangon mondtam s úgy úgy látszik ez kissé imponált az örültnek.

— Ha a főorvos ur úgy gondolja, hát Isten neki, itt van a pénz s adja ki a csontvázat részletekben.

H I R E K.

Dal a jégről.

III.

A szigeti városvégen nagy a pocsolya,
Fürdik nyáron ott a liba késő és kora.
Télen aztán hogyha fagy,
A forgalma újra nagy:
Jeget akárhány verembe onnét hordanak.

IV.

A Téalapó a mult évben nem hozott jeget,
Szenvedtünk is fukarsága miatt eleget:
Étel-ital drága volt,
Nem ehetünk fagyaltot...
Téalapó! tán a jéggyárnak csendes társa volt?

V.

Szigetvárnak sok a buzgó egyesülete,
Csak olyan nincs, milyen pedig nagyon kel-
Mely a jégért hevülne, [lene:
S vidám jégspórtot úzve —
Ifjak, lányok, halvány arcát boritná tűzbe. —a.

— **Vármegyei közgyűlés.** Somogyvármegye törvényhatósági bizottsága folyó évi február hó 6-án, a vármegye székházának gyűléstermében délelőtt 9 órai kezdettel érnegyedős közgyűlést tart *Makfalvy* Géza, főispán elnöklété mellett. A tárgysorozat 134 pontból áll.

A villamosvilágítás ügyében összehívott jogász bizottságba az az eszme merült fel, hogy a község érdekének minden irányban való megvédése tekintetében, helyesnek látszik az a megoldási mód, hogy bérleti jogcímen történnék az elektromos má létesítése. — E tekintetben a bizottság felkérte dr. *Szily* Ádám ügyvédet, hogy a concessiószereződés ide vonatkozó részére nézve a bizottság jogi véleményét írásba foglalva terjessze elő a képviselőtestületnek.

— **Adakozás.** A Szigetváron létesítendő református imaházra *Farkas* György helybeli (kötelesmester) 50 koronát adományozott

— **A nőegylet álarcos jelmez-estélye.** F. hó 1-én tartotta a „Szigetvári Jótekonny Keresztény Nőegylet“ az „Olvasó-egylet“ helyiségében álarcos jelmez estélyét. Sajnos ami az ilyen estélyeknek sikerét, vig kedélyességét előidézi és állandóan felszinen tartja, az álarcosok tarka barka sorozata az ötletes jelmezeselek felvonulása elmaradt, hiányzott. A megjelent csekély számú jelmezeselek közül először a két fekete dominó (*Vermes* Izsó és *Fehér* Miklós) mutatkozott, de látva árvaságukat, letették a fekete kötést. — *Maretics* Mariska, mint esinos halászleány járt közöttünk és gazdag halászszaákmanját, a kis esokoládó halaeskákat árulgatta jótekonnycéllra. Csinosak voltak *Turics* Jolán mint gyöngyvirág, *Udvári* Jolán mint rózsza, *Cserta* Mariska vörös dominó és *Petrits* Imuska mint csillag. — Nem is oly nagyon régen az ilyen nőegyleti estélyek, mely sikereselek voltak, az egylet nagy és tágas termei alig tudták befogadni a megjelentek nagy számát. Tudja Isten mi az oka de itt nálunk Szigetváron minden olyan fordítva megy, a helyett hogy előre mennének intézményeink, egyesületeink, tarsadalmi életünk egészséges fejlődésnek indulna, visszamaradunk, visszafejlődünk. — Az estély külföldben elég jól sikerült, akik ott voltak jól érezték magukat, a tánc vig hangulat mellett reggelig tartott.

— **Kitüntetett csendőrijárásmester.** Szép kitüntetés érte a napokban *Béres* Ferenc helybeli csendőrijárásmestert. Ugyanis a m. kir. honvédelmi miniszter egy veszélyes tolvaj cigánybanda kézrekerítése körüli kifejtett buzgó és eredményes tevékenységeért elismerő diszoklevéllel tüntette ki.

— **A kath. Legény-egylet közgyűlése** ma délután 2 órakor lesz az egylet kistermében megtartva. Tárgysorozat a következő: 1.) Az 1910 évi zárszámadások bemutatása és a fölmentvény megadása. 2.) A vagyon mérleg bemutatása. 3.) Az elhunyt világi elnök helyett új elnök esetleg alelnök választása. 3. b) néh. Szabady Géza helyébe új választmányi tag választása. 4.) Indítványok, melyek a közgyűlést megelőző 8 nappal az elnökségnél bejelentendők. 5.) Jelentés az 1910 évről. *Herger* József elnök.

— Ekkor kivette tárcáját s ötven koronát olvasott le kezeimhez. A részlettörlesztés szónál még az örült is elmosolyodott, hogy manapság már a csontvázat is részletekben kell vásárolnia a szegény embernek. Ezután lementünk a gyógyszerhelyiségbe, hol egy poros szekrény tetején csakugyan ott találtam a koponyát s a teljesen megbarnult lábszárcsontokat. Az örült kissé idegenkedve tekintett a poros csontokra s felénk fordult felém.

— Főorvos ur. Az én csontvazam ez?

— Hát ki a csontvázja lenne? Hiszen nekünk más csontvázunk nincsen, mert ha lett volna úgy nem vettük volna meg a magát drága pénzben. Azután csak nem fog egy katona szavában kételkedni. Ismét erélyes hangomat vettem elő. S ez használt.

Az örült hóna ala kapta a redves csontokat s azután illédelmes bocsánatkérések közepette eltávozott. Künt javában dühöngött a szélvihar. Oly pokoli zenebonat csapott, hogy még a saját szavát sem hallotta az ember. Hiába kiáltottam volna segítségért, senki azt meg nem hallotta volna. Nagyot lélekzettem, mikor az örült elhagyta az inspectiós szobámat. Mintha lidérc szállt volna le mellemről oly megkönnyebbülten éreztem magam.

Másnap a mellette levő kózház megfigyelőjéből visszahozták a csontváz részleteket. Az egyik közveszélyes örült, kinek az a mániája, hogy néki nincsen csontváza, mert azt szegénységében el kellett adnia s így sem járni sem egyáltalában valamit tenni nem tud, egy örízetlen pillanatban kimenukült s reggelre visszatért s ezeket a csontokat szorongatta hónalja alatt. Az egyik orvos, ki valaha itt volt a garnison kórházban, a jelzésekről ráismeri hogy azok idevalók s így kerültek azok vissza.

A pénzüintézetek közgyűlései a következőleg vannak megállapítva: *Szigetvári segélyegylet szövetkezet* február hó 12-én d. e. fél 11 órakor, *Délsomogyi takarékpénztár r. t.* február hó 19-én d. e. 10 órakor. *A Polgári önszegélyező egylet „szövetkezet”* február hó 19 d. e. 10 órakor. — *A szigetvári takarékpénztár r. t.* február hó 19-én d. e. 11 órakor.

— **Hány ujonc van?** Az ezévi sorozások előmunkálatai a vármegye minden járásában elkészültek. Az idei fősorozáson Somogyvármegye egész területéről 6425 legény kerül a mérték alá. Ez a szám az egyes járások szerint a következőképpen oszlik meg: barcsi 651, csurgói 599, igali 556, kaposvári 759, lengyeltóti 437, marcali 908, nagyatádi 741, *szigetvári* 691, tabi 608 és Kaposvár városból 175.

— **A polgári kaszinó közgyűlése.** A polgári kaszinó f. hó 12-én d. u. 1 órakor tartja saját helyiségében évi rendes közgyűlést. Targysorozat: 1. Igazgató jelentése. 2. Számvizsgálók jelentése. 3. Tisztújítás. *dr. Ujházi Hugó* igazgató, *Fehér Miklós* jegyző.

— **Ellopott fegyver.** Knep József dravakereszturi éjjeli őr lakásába míg ő és neje nem voltak otthon, betért egy idegen ember és a falon függő Werndl-fegyvert ellopta. A csendőrség a tettest erélyesen nyomozza.

— **Nyilvános köszönet.** A szigetvári jótékony keresztény nőegylet folyó hó 1-én tartott jelmezestélyén felülfizettek: özv. Biedermann Ottóné 20 k. — Dr. Szily Ádám 16 korona. — Glatz Nándorné 10 k. — Dr. Rusa Ernő Ocsodál Gusztáv 6 — 5 k. Baumgartner Adolf 5 k. — Bárvarth Károlyné 4 k. — Dr. Balázs N. Batyók Aladár, Ribianszky József 3 — 3 k. — Benked József, Hegyessy Jánosné, Deutsch Aladár, Herger József, Gedeon Sándor, Tolnay Bertalan Gáts Lajos, Hadinger Ödön, Hejden József, Maurer Jánosné, Nagy Ernóné, Werner Karolyné 2 — 2 k. — Fuchs Károly, Gärtner Károly, Kelemen Ernő, Maurer Ödön, Nagy Károly Oesterreicher Adolf, Szabó Géza, Udvary Ferenc 1 — 1 k. Jádó Gyula 50 fillér. Ifj. Nagy Károly 30 fillér. Úgy a t. felülfizetőknek valamint Muretics Mariskának cukorkák eladásából befolyt s a nőegyletnek adományozott 8 k. 60 fillérért ezuton mond köszönetet a szigetvári jótékony keresztény nőegylet.

— **Születés, házasság és halálozás.** Az anykönyvi hivatal kimutatása szerint az elmúlt január hónapban Szigetváron született 3 fiú és 7 leány. *Házasság*: Stamler István r. k. Pölöskei Anna r. k. — Posta András r. k. Mozsgai Katalin r. k. — Sugár Géza r. k. Szélig Mária r. k. — Végh Gyula gör. kel. Melencsovics Mária r. k. *Halálozás*: Pöcz János 85 éves kórház. Bosnyák Róza 15 korh. özv. Lengyel Ferenéné 64 korh. özv. Dömötör Ferenéné 52, Tarnay Antalné 57. Nagy Katalin 22. Kis Tóth Jánosné 68 özv. Kaproncai Józsefné 75 éves. özv. Pánovics Györgyné 79, Oláh Gyula 7 napos, özv. Kolovits Józsefné, 78. Gáspár Lajos 15 korh. Szántó György 2 hónapos, Kovács Márton 80 korh. Horváth Antal 73korh. özv. Topánor Antalné 73 korh. Takács Józsefné 60 korh. Brigovác András 84 éves. Összesen 18.

— **Ehrlich 606 a gyakorlatban.** Dunaharasztiiban, (a fővárostól villamos közleke-

dés) gyönyörű szép helyen fekszik az egész országban immár előnyösen ismert Tamásy-féle Park szanatórium. Ez a modern szanatórium most külön osztályt létesített vér-bajosok és húgyszervi betegek részére. Most azt a szenzációs értesítést kapjuk, hogy a szanatóriumban forgalomba került a csodás és biztos hatású „Ehrlich 606” az arra szorult intézeti betegeket *díjtalanul* oltja az intézeti főorvos, csupán a mérsékelt felszámított ellátási költségeket kell megfizetni. A park-szanatóriumból már eddig is számos és súlyos „Ehrlich 606 tal.” beoltott beteg gyógyultan távozott. Minden érdeklődőnek készséggel ad felvilágosítást a Park-szanatórium, Dunaharaszti, Pest megye.

A fővárosnak egyik legfontosabb egészségügyi intézménye. dr. Batizfalvy István Zoltán egyet. tanár, Pestvármegyei t. főorvosának, az operatív és műfogászat specialistájának fogorvosi intézete (Károly-körút 3). A főváros ezen joggal egyedülnek mondható ilyenmű intézményének, melyet a nagyméltóságú v. k. miniszterium is elismerőlevéllel tüntetett ki, melyben évtizedeken keresztül száz és százezer fogbetegség kezeltetett, csakis e célra átalakított helyiségek a közegészségügy és operatív kívánalmaknak megfelelően a legmodernebbül vannak berendezve. Évek óta jól begyakorolt műtői az igazgató személyes közreműködésével egész nap reggel 8-tól este 7-ig nyújtanak biztos és a legújabb villany átszűrődtetési módszer alkalmazásával teljesen fájdalomtalan segínyt a fogfájás kínos betegsége által gyötörteknek. Foghuzások altatásban is. Az intézet laboratóriummal és technikai műhellyel van összekötve, hol a legjobb rendszerű műfogópótlások készülnek, melyek a valódiaktól meg nem különböztethetők és úgy beszédre, mint rágásra teljesen alkalmasak és minden kellőtelenség nélkül helyeztetnek be. Mérsékelt árak teljes jótállás mellett. Levelekre az intézet készséggel válaszol. Vidékiek fél nap alatt megkapják műfogóikat.

Mulatságok.

— **Az ipartestület táncestélye.** (*Meghívó*.) A Szigetvári ipartestület által f. évi február hó 12-én az elagott iparosok alapja javára Szigetváron az Olvasó egylet összes helyiségében a „Szigetvári Dalosegylet” szíves közreműködésével tartandó zártkörű *Táncestélyére*. Belépő-díj személyenként 1 korona. Kezdeté pont 8 órakor este. Hatvan tagu rendezőség.

— **Meghívó a szigetvári áll. elemi iskolai tanulóit által** február hó 12-én d. u. fél 5 órakor a Kath. Legényegylet nagytermében szegénytanulóik javára előadandó *Allegorikus játékkára*. Helyének 1 — 5 sorig 1 kor. 5. sortól végig 80 fill. állóhely 40 fill. Jegyek előreválthatók az állami. el. iskola irodájában naponként d. e. 10 — 12-ig és d. u. 4 — 7-ig. Színre kerül: *A nap szakai*. (Allegorikus játékek dalokkal, táncal, élő és mozgó képekkel.) Irta: Tordai Gráil Erzsé, zenéjét szerző Tamásyné Gal Anna. — Az előadást f. hó 19-én d. u. fél 5 órakor megismételik, melyre jegyek szintén előre válthatók.

— **Táncoszoru. Meghívó.** A szigetvári ifjuság okl. táncoktatója *Herk Dániel* táncművészeti akadémiát végzett okleveles táncoktató 1911. évi február hó 5-én (vasárnap) a korona szálló nagy tánctermében, világposta, szerpentin és kontetti csatával egybekötött zártkörű *Táncpróbabál* rendez. Belépőjegy: személyenként 1 kor. családijegy (3 személyre) 2 kor. 40 fillér. Kezdeté este pont 8 órakor. A tánczenét Oláh Miska jólszervezett zenekara szolgáltatja.

Irodalom.

— **A Franklin Kézi Lexikonának** első kötete március hó folyamán meg fog jelenni. Ezzel egy nálunk eddig egészen új lexikon típus valósul meg, a mely kellő terjedelemben és mégis röviden és világosan megad minden felvilágosítást, a mire a művelt embernek szüksége lehet. A Franklin Kézi Lexikonán kiváló tudósok és írók egész sora dolgozik; közlései pontosak, megbízhatóak, anyaga a legnagyobb gondnal van a gyakorlati élet szükségletei szerint megválasztva. Kiállítása a magyar nyomdai és könyvkötői iparnak díszére fog válni.

— **„Kultura”.** Az egész országban föltűnést, meglepetést keltett az a sötétszürke elegáns kötet, melynek homlokán vörös betűk hirdetik a magyar irodalom egyik legnagyobb folyóiratának a nevét: **„Kultura”.** A vasos kötet a következő eredeti cikkeket tartalmazza:

Ámon Vilmos: Beköszöntő. Rákosi Jenő: Levél. Harsányi Lajos: A homok óra. Pekár Gyula: A szépségverseny. Molnár Kálmán: Dalaim. Szemere György: A lennyel himnusz. Andorka Sándor: Januárius. Ámon Vilmos: Az idegasszony. Gyóni Géza: Egy portré előtt. Palatinus József: Az ötszázadik nász. Mészáros Hugó: Charlotte zongorázik. Betta: A kereszt oltalmában. Szalay Mihály: Versek Váry Rezső: Egy különös házasság. Molnár Kálmán: A néma csárda. Békefi Dezső: Az asszony az oka. Györy Jenő: Kabar. Molnár Kálmán a nóta bolondja. Köveskúti Jenő: Sziszifusz. Harsányi Lajos: Irodalom. Dr. Anygyal Ármánd: Zene. Falk Richárd: Művészet. Nádaszy József: Színház. Györy Jenő: Exlibrisek és művészi névjegyek. — Hidetése.

KÉPEK. Basch Árpád: Toplec (A cserna partján). Juszkó Béla: Terelés a szélfogóba. Deák-Ebner Lajos: Baromfivásár. Spányi Béla: Topolyafák híddal. Margitay Tihamér: Szerelmes versek. Györy Jenő: Ex libris és művészi névjegye. Ágoston Ernő: Fejlécek. Gábor Mór: Könyvdísz. Röttig Odo: Ex libris.

A „Kultura” szembehelyezkedik azzal az új iránnyal, amely a mai írók egy részének tisztán az érzéki életet visszaükröző munkáiból táplálkozik és az a célja, hogy jól szerkesztett, a legkönnyebb igényeknek is megfelelő családilag adjon a művek magyar közönség kezébe.

A „Kultura” kiállítása olyan, amilyent Magyarország és Ausztria még nem produkált. Színes műmelleklete, magyar festőművészek munkáinak gyönyörű reprodukciói díszítik a lapot és bizonyosságot tesznek a magyar nyomdaipar fejlettségéről.

A „Kultura” minden hó 25-én jelenik meg Ámon Vilmos szerkesztésében és az ország legjobb íróinak és művészeinek közreműködésével. A munkának izléses kiállítása a „Kultura” kiadónak a soproni Röttig Gusztáv és Fia cégnek dícsőségére szolgál. Előfizetési díj egy évre 20 korona, fél évre 10 korona.

Gondolatok.

A bánat a szív fogfájása.

Számár bögést csak számár érti.

A pénz az élet kenőcse.

Sánta ember tánca, repedt hegedű hangja.

Szegény ember társa, csak az üresség.

Vak kakas is kukorékol, sánta számár is rug.

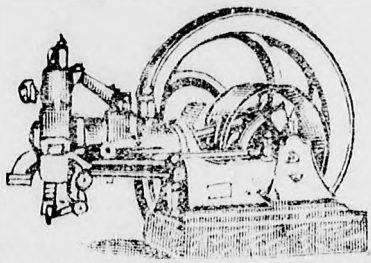
*
Jobb egy ló nyereg nélkül, mint egy nyereg lónélkül.

*
Üres tarisznyában nem észkel az ördög.

*
Férfi szerelme, koldus ajándéka.

*
Jobb egy mogyoró a zsebben, mint a dió a szomszéd lájában.

Drezdai Motorgyár rész.-Trs.
Németország egyik legrégebb és legnagyobb motorgyára

Szállít szakkörökben elismert legjobb gyártmányu

Benzin-, Nyersolaj-, Gáz, Petroleum motorokat és lokomobilokat

valamint Szivógázmotorokat.

Meglepő ujdonság!

EGYETEMES GENERATORUNKKAL

a tényleges lóerő

Óránként csak kb. 1 fillérbe kerül.

Vezérképviselet:

GELLÉRT IGNÁCZ ÉS TÁRSA

Budapest Teréz-körút 41. Telefon 12--91.

Legmesszebbmenő jótállás! Kedvező fiz. feltételek.

Szerkesztői üzenetek.

M. L. Budapest. Mind a kettő jönni fog.

K. S. Üdvözljük a régi jó barátot. — ▲ küldöttért köszönet.

V. A. Nem lehet, — Levélben bővebben.

Xavér. Jobbakat kérünk.

E. L. Nem avatkozunk bele.

Többeknek a jövő számban válaszolunk.

Értesítés!

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy t. évi január hó 1-én Szigetváron báró Biedermann Rezső-utca 42 szám alatt

Gőzmosó és vegytisztító fiók intézetet nyitottam.

Elvállalok minden e szakmába vágó fehérnemű tisztítást, valamint vegyileg tisztítható bármilyen női vagy férfi öltönyt, gyermekruhát, jelmezt, egyházi ruhát és diszöltönyt. Továbbá csipke, bársony szövet, tuniszi függöny, perzsa szőnyeg, ugyszintén szörmeárus a legfinomabb szallag és himzéseket is.

Meglizottam:

Krebsz Irén Szigetvár.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve maradtam tisztelettel

Vargha József

központi gőzmosó és vegytisztító

Pécsett, Ferenciek-utca 12 szám.

82 sz.

1910 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti IV. és VIII. ker. kir. járásbírósnak 1910 évi Sp II 404/3 és VIII 794/3 számú végzéseket követeztében dr. Lengyel Rezső ügyvéd által képviselt Virág Adolf javára 250 K és 250 K — fill, s jár erejéig 1910 évi okt. hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 800 koronára becsült következő ingóságok u. m. 2 ló és 1 koci nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járás bíróság 1910 évi V. 213/8 számú végzése folytán 293 K — fill. tökekövetelés, ennek 1910 évi jan. hó 1 napjától járó 5% kamatai 1/8% váltódij és eddig összesen 94 K — fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig **Barcsón alperes lakásán Országút-uteza leendő megtartására 1911 évi február hó 10-ik napjának délelőtt 11 és fél órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetváron 1911 évi jan. hó 28.

Klie János

kir. jbir. végrehajtó.

MEGHIVÓ.

A Polgári Önsegélyző Egylet Szövetkezet Szigetvárrott

t. o. tagtársai

1911. évi február hó 19-én d. e. 10 órakor

saját helyiségében tartandó

XIV-ik évi rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívatnak.

Közgyűlés tárgyát képezi:

1. Jegyzőkönyvi hitelesítők választása.
2. Vezérigazgató jelentése.
3. Felügyelő bizottság jelentése.
4. A mérleg 9 tétel alatti összeg feletti határozat.
5. 1 igazgató, eselleg 1 aligazgató 5 igazgatósági tag és 4 felügyelő-bizottsági tag választása.
6. 1911. évtársulat megalakulása.
7. Netáni indítványok feletti határozat.

Szigetvár, 1911 február hó 3.

Az igazgatóság.

Gabona-pacz.

Fuchs A. Fia gabonakeresk. jelentése szerint
Árak 50 kilogramonként értendők.

Szigetvár, 1911. február 3-án.

Buza	—	K 10.60	10.70
Rozs	—	7.20	7.30
Árpa	—	7.50	8.—
Zab	—	7.80	7.50
Tengeri csöves	—	5.20	—
Bukköny	—	7.50	8.—
Bab	—	10.—	—

Hirdetéseket
jutányos árért vesz fel
a kiadóhivatal
és
Kozáry Ede
könyvkereskedő.

TÖRLEY
TALISMAN
CASINO RESERVE

PALMA

AVALODI KAUCSULSAROK

A legfinomabb
kolozsvári
gyógy-és pipere
szappanok,
valamint
fog crém és
fog porok
és a valódi
Johanna Mária Farina
Kölni viz
kapható:
Kozáry Ede
könyvkereskedésében
Szigetvár.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LTD
Budapest, Váci-körút 88,
Által a legjutányosabb árak mellett ajánljuk:
Locomoblok és cséplőgépek, benzomotoros cséplőkész-
letek, magánjáró gőzgépek, szalmakazalozók, lóhere-
cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszalógépek,
marokrakó- és kévekötő-aratógépek, szénagyűjtők,
széna- és szalmasajtók, boronák, sorvetőgépek,
Planet Jr. kapálók, kukorica-morzsolók, szecska-
vágók, répavágók, darálók, őrlőmalmok, egye-
temes aczélekék, 2- és 3-vasu ekék és
minden egyéb mezőgazdasági gépek.

MEGHIVÓ.

A Dél-somogyi takarékpénztár részvény-társaság

tisztelt részvényesei

1911. évi február hó 19-én d. e. 10 órakor

Szigetvárott saját helyiségében tartandó

XXV-ik évi rendes közgyűlésre

ezennel tisztelettel meghívottnak.

Közgyűlés tárgyát képezi:

1. A tanácskozást vezető elnök és jegyzőkönyvet hitelesítő két tagnak választása.
2. Igazgatóság jelentése a tisztanyereség felosztása és a tartaléktökére vonatkozó határozathozatal.
3. Felügyelő bizottság jelentése.
4. 1910. évi tiszta nyereség mikénti felosztása.
5. Egy felügyelő-bizottsági tag választása.

Szigetvár, 1911 január hó 24.

Tóth István

vezérigazgató.

30. §. Minden részvényes, kinek a közgyűlést megelőzőleg egy hónapon át a részvény nevére irva van, vagy személyesen, vagy meghatalmazottja által, kinek azonban részvényesnek kell lennie, gyakorolhatja szavazati jogát, köteles azonban minden részvényes a gyűlés megnyitása előtt egy nappal részvényeit az intézeti pénztárnál letteni.